

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

31. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

2. SRPNA 2020

Z obsahu:

Proměnění Páně

P. Štefan Ištvaník CSsR

- strana 2 -

Blahoslavená Jana z Azy

Libor Rösner

- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (13)

- strana 5 -

ČBK na Velehradě ocenila významné osobnosti

- strana 5 -

Nejkrásnější květ ráje (14)

Kardinál Alexis

Henri Marie

Lépicier O.S.M.

- strana 8 -

Podivuhodný život

Mariam Baouardy

(1846-1878) - 7. část

Jean Claude

a Geneviève Antakli

- strana 10 -

Benedikt XVI.

napsal list k pohřbu svého

bratra Georga

- strana 12 -

Modlitba o rozšíření

Čestné stráže Nejsvětějšího

Srdce Ježíšova

- strana 13 -

Ikona Proměnění Páně (okolo roku 1200)

Proměnění Páně

Boží milost posvěčující

Ježíš vzal s sebou své tři apoštoly, vystoupil na vysokou horu do samoty. Tam se před nimi proměnil: tvář mu zazářila jako slunce a oděv mu zbělel jako světlo. Vtom se jim zjevil Mojžíš a Eliáš a rozmlouvali s ním. Apoštolové při pohledu na proměněného Ježíše byli šťastni. Tehdy Petr řekl: „Pane, to je dobře, že jsme tady; chceš-li, udělám zde tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ (Mt 17,4)

Něco podobného, co se stalo s tělem Pána Ježíše, když při proměnění zazářilo

nebeskou krásou, stává se s duší každého člověka, když při svátosti křtu anebo při svaté zpovědi do ní vstupuje Boží milost posvěčující. Skrze tuto milost posvěčující duše člověka zazáří nebeskou krásou. Nebeský Otec prohlašuje: Toto je můj milovaný syn, toto je moje milovaná dcera. Duše ozdobená milostí posvěčující je tak milá Bohu, že ji ustanovuje Kristovou spoludědičkou nebeského království.

Milost posvěčující je natolik vzácným darem, který má tak úžasné účinky, že ji v tomto našem pozemském životě nemů-

žeme pochopit. Kdyby člověk mohl pochopit krásu, vzácnost, cenu milosti posvěčující, pak by dělal všechno, jen aby ji nikdy neztratil, a pokud by ji přece jen ztratil, pak by dělal všechno, aby ji co nejdříve znovu získal.

My se nyní budeme snažit trochu vniknout do vznešenosti a velikosti posvěčující milosti, a to na základě Pisma svatého. Čím více se nám to podaří, tím více si potom budeme vážit této milosti. Nejprve si musíme uvědomit, že v celém katechismu není důležitější slovo pro nás, než je milost posvěčující, protože právě na ní je závislá naše spása. Jen ten může přijít do nebe, kdo vlastní ve své duši milost posvěčující.

Pokračování na str. 6

Editorial

Jen ten může přijít do nebe, jehož duše se v okamžiku smrti nachází ve stavu Boží milosti posvěčující. Je to „vnitřní, nadpřirozený dar a skrze tento dar dostáváme nový, nadpřirozený život“. Tak nám ji představuje P. Štefan Ištvaník CSsR (str. 2, 6–7) a tak o ní můžeme nad texty v tomto čísle Světla rozjímat. Podívejme se tedy i v následujících několika řádcích na tuto naprosto nezbytnou skutečnost života lidské duše v duchu již zmíněného a nastiňme pár myšlenek k další meditaci.

Milost posvěčující je *dar* – ničím jsme si ji nezasloužili, Bůh nám ji dává pro zásluhu Ježíše Krista, protože nás miluje svojí nekonečnou láskou. To si plně uvědomovala i bl. Jana z Azy, když se považovala za nehodnou vyslyšení své prosby předložené Ježíši. (str. 4) Stejně tak jako sv. Mariam Baouardy, jež se kvůli svým hříchům cítila zlomená a zdrcená. (str. 10–12) Zde je třeba vidět rozdíl mezi „zasloužit si“ a „být hoden“, jakkoliv jsou tato slova považována za synonyma. Zatímco zasloužit si jasně vyžaduje „něco za něco“ čili za naše úsilí konkrétní odměnu, pak být hoden v sobě zahrnuje dar a obdarovaného, čili zdarma něco obdržíme bez ohledu na to, zda pro to něco uděláme či nikoliv. Avšak když dostaneme vzácný dar, mohou vystat pochybnosti, zda jsme natolik hodni, chceme-li, dobří, že svým vnitřním rozpoložením – v duchovní rovině jde o stav duše – neznehodnocujeme hodnotu příja-

tého daru a nedehtonostujeme dárce. Můžeme říci, že nás přijatý dar zavazuje, ačkoliv dějiny lidstva často svědčí o něčem jiném... Velmi silně si tuto skutečnost uvědomujeme před každým přijetím Ježíšova Těla – „Pane, nejsem hoden...“ (dnes: „Pane, nezasloužím si...“)

Že je milost posvěčující dar, potvrzuje i duchovní zápisky Alice Lenczewske (str. 5–6), v nichž Ježíš zdůrazňuje, že všechno dobro a veškerá hodnota člověka je od něho, není lidskou zásluhou. Jestliže máme potíž snést sebe samého, protože máme představu o tom, že bychom měli být někým, zvláště jako křesťané, pak to Ježíš nazývá jednoznačně: pýcha. Ne však proto, že je špatné zachovávat Boží přikázání a uskutečňovat četné duchovní rady pro vnitřní růst duše. Ale proto, že stále své myšlenkové pochody upoutáváme na sebe... Důležité jsou totiž: víra bez hranic, rostoucí láska k Ježíši, sebeodevzdání a hluboká pokora před Bohem. Tehdy veškeré lidské úsilí o svatost dostane svůj smysl a správný směr. A stát se zcela bezmocným nic v Ježíšově dlani znamená otevřít se přijetí jeho milosti, kterou nám nikdo nemůže vzít – jen my sami ji můžeme ztratit svým hříchem...

Milost posvěčující je *vnitřní dar* – není nám dána pro naše tělo, nýbrž pro na-

ši duši. Můžeme si toho všimnout třeba v dnešním evangeliu, kdy za Ježíšem přicházejí zástupy lidí, protože většina z nich chtěla od něho slyšet slovo pro svoji duši. Ačkoliv Ježíš chtěl být chvíli sám se svými učedníky, nenechal tyto duševně hladovějící napospas jejich touze, ale vstal a vyšel jim vstříc. Jde-li o duši, Bůh nečeká, ale je připraven okamžitě zasáhnout ve prospěch její spásy... A jediná přiměřená odpověď člověka, jednoho v obrovském společenství, na tuto Boží vstřícnost? Nechat se jim uzdravit a pak vydávat druhým svědectví, jak šťastni jsou ti, kdo přijali a okusili Ježíšovu milosrdnou moc. (str. 3)

Konečně, milost posvěčující je *nadpřirozený dar* – dostáváme ji z nebe, a to proto, abychom skrze ni přišli do nebe. Je to jedna ze šesti základních pravd katolické víry: Milosti Boží je ke spáse nevyhnutelně potřeba. Podíváme-li se upřímně na svůj duchovní život, nemůžeme nevidět četná klopytnutí, pády, snad i odloučení od Boha. Povstali jsme sami, vlastními silami? ... Pro povzbuzení můžeme pohledět na život té, která byla plná Boží milosti a kterou nazýváme Stánkem zbožnosti a Růží tajemnou – na Pannu Marii. (str. 8–10) A protože je i naší Matkou, prosme ji o pomoc nenávidět hřích pro lásku k Ježíši a o zachování milosti posvěčující v naší duši. Jen tak totiž budeme při setkání s živým Ježíšem v okamžiku smrti schopni říci: „Pane, je dobře, že jsi tady se mnou.“

Daniel Dehner

Chceš-li se dnes setkat s Pánem, musíš se připojit k zástupu, kterému není zatěžko ujít značný kus cesty, jen aby našel Ježíše. Můžeš se znovu přesvědčit, že vyhledat Božího Syna se vždy vyplatí, i když to stojí nějakou námahu.

Zpráva o smrti Jana Křtitele totiž přiměla Pána, aby nasedl na loď a odešel na pusté místo, kde by mohl být sám. Chce

zde v tichosti vzdát chválu svému Otci za svého Předchůdce, který oslavil Boha tím nejvyšším možným způsobem: stal se předchůdcem Božího Syna také ve své

mučednické smrti. Jan zahajuje nekonečnou řadu těch, kteří potvrdí svou věrnost i za cenu svého vlastního života. Ta řada ještě zdaleka nekončí a může se stát, že se obrátí s pozváním i k tobě. Ale neboj se toho. *Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Pronásledování nebo zabití?* Jestliže tě taková možnost leká, máš o důvod více vyhledat Ježíše a odevzdat se mu tak, aby i za tebe mohl děkovat svému Otci. Aby to mohl udělat, je připraven nahradit tvůj lidský strach radostnou nadějí. Svěř se mu zcela a bez výhrad, aby tě vyzbrojil stejnou věrností a láskou jako svého Předchůdce, který zaplesal radostí ze setkání s Pánem již v mateřském lůně.

Ježíš chtěl dopřát trochu odpočinku i svým učedníkům, kteří se právě vrátili ze své první evangelizační cesty. Ale nová situace si žádá, aby tento svůj klid záhy přerušili. Přišlo velmi mnoho těch, kteří potřebují Pána. Lidé se vydali na dalekou cestu a hledají ho s velkým úsilím a vytrvalou nadějí. Jen se podívej, jak se opuštěné místo náhle zaplňuje. Přicházejí v celých zástupech a nehlídají přitom na námahu, těžkosti, překážky, ani na zdravotní obtíže. Každý z nich si uvědomuje, že je nějak poznamenán. Jedni strádají tělesně, jiní trpí ve své duši, ale všechny spojuje jedna naděje a jedna víra, kterou můžeš vyčíst z jejich tváří, když spatřili Ježíše: Ten prorok mi pomůže. Kdyby neměli důvěru, nešli by za ním takový kus cesty. Kolik jsi už slyšel, abys našel svého Pána?

Ježíš ihned povstává, aby jim vyšel vstříc. Před časem jej božský soucit přiměl sestoupit z nebe, aby mohl hojit bídu

nešťastných lidí. Nyní se na ně dívá i jako člověk a jeho lidské srdce zachvátí soucit. Je mu líto nejen těch, kteří přišli, ale i těch, kteří tu nejsou, a dokonce i těch, kteří za ním nikdy nepřijdou, protože nechtějí, ačkoliv by tak rád všem projevil svou milosrdnou lásku. Nejvíce je mu líto těch ubožáků, kteří ani nejsou schopni poznat, jak velká je jejich bída. Neměl by ses vypravit za nimi a přesvědčit je, aby pře-

ce jen přišli? Naskýtá se tu všem příležitost, která se nemusí opakovat. Vidiš přece na vlastní oči, že Ježíš se ujímá každého a nikoho neodmítá. Jestliže zatím ještě

váháš, pospěš k Ježíši a vypros si své vlastní uzdravení, abys pak mohl o to výmluvněji svědčit i svou vlastní zkušeností, jak dobrý je Pán. Jdi a všude vyprávěj, jak šťastní jsou všichni ti, kteří přijali a okusili Ježíšovu milosrdnou moc.

Pozoruj Pána při jeho díle. Bez přestání slouží tisícům potřebných a neohlídá se na únavu ani na čas. Ale ani ti, kteří ho vyhledali a přišli za ním, nemyslí na pohodlí ani na návrat a těší se z přítomnosti svého nejsvětějšího dobrodince. V Ježíšově společnosti se čas nepočítá. Teprve když se schyluje k večeru, přicházejí učedníci s návrhem, že by měl Ježíš zástup propustit, aby si lidé opatřili nezbytnou stravu, protože na tomto pustém místě se nic k jídlu nenajde. Ale Pán je jiného názoru: „Jak je mohu poslat pryč, když mě hledali s takovou horlivostí, že při tom nemysleli ani na sebe? Jsou našimi hosty. *Postarejte se o ně vy!*“

Učedníci však hledí plni rozpaků na pouhých pět chlebů a k tomu dvě ryby, které mají k dispozici. Jsou ještě příliš v zajetí svých lidských možností, než aby pochopili, že nic z toho, co jim Pán ukládá, nesmějí pokládat za nemožné, a to tím spíše, když jde o službu bližním. To je tajemství největších dobrodinců lidstva, kteří se dali s láskou a ochotou do práce i s holýma rukama a *všechno jim bylo přidáno*⁽¹⁾. Když máš splnit Ježíšovu vůli, neohlídej se na svou nemohoucnost, ale důvěřuj v jeho všemohoucnost. Cesta k zázraku je vždy otevřená, když se postupuje tak, jak to nyní vidiš na vlastní oči: Ježíš je tím, kdo *dobrořečí a láme*, a učedníci je-

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 55,1-3

Toto praví Hospodin: „Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojd'te k vodě; i když jste bez stříbra, pojd'te, zásobte se a jezte, pojd'te a kupujte bez stříbra a zdarma víno a mléko! Proč odvažovat stříbro za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesytí? Slyšte mě, a budete hodo- vat, vychutnávat tučná jídla! Nakloňte ucho své a pojd'te ke mně! Poslouchejte, a naplní vás nový život! Uzavřu s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech daných Davidovi.“

2. čtení - Řím 8,35.37-39

Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo útisk nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí nebo zabití? Ale v tom ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval. A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani moci, ani výška, ani hloubka a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Evangelium - Mt 14,13-21

Když Ježíš uslyšel o smrti Jana Křtitele, odebral se lodí na opuštěné místo,

Dokončení na str. 4

nom roznášejí. Kdykoliv bys chtěl postupovat jinak, jsi Božím zázrakům na překážku. Především zde hledej pravou příčinu mnoha svých dosavadních nezdarů.

Až se nasytíš z Ježíšových darů, pomáhej sesbírat to velké množství kousků, které zbyly z pouhých pěti chlebů a dvou rybíček. Nyní je čas, abys projevil Pánu svou vděčnost za jeho hostinu a také za jeho lekci víry v Boží nejlaskavější péči. Když ses přesvědčil, jak je Bůh *milosrdný a milostivý, shovívavý a plný lásky*, že je *ke všem dobrotivý a má soucit se všemi svými tvory*, nikdy už nepropadej malomyslnosti. Jsi-li plně v jeho službách, vždy můžeš doufat, že ti dá pokrm v pravý čas.⁽²⁾

Poslouchej Pána, a naplní tě nový život.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Mt 6,33; ⁽²⁾ srov. Ž 145.

Blahoslavená Jana z Azy

Tato žena porodila čtyři děti. Tři z nich byli synové a stali se kněžími. Dva z nich povýšila Církev svatá ke slávě oltáře a s nimi i jejich bohabojnou matku - blahoslavenou Janu z Azy.

Paradoxně je bl. Jana z Azy asi nejvíce známá díky svému synovi, sv. Dominiku Guzmánovi, zakladateli dominikánského řádu a jednomu z největších světců v dějinách katolické církve. Přesněji řečeno, v souvislosti s jeho narozením. Ještě než ho počala, zdálo se jí o psikovi, kterého chová ve svém lůně: měl v tlamě hořící pochodeň, s ním zapaloval celý svět. Její dvorní kaplan jí tento sen vyložil tak, že porodí syna, který skrze své počínání a plamenná kázání zapálí ohněm Boží lásky celý svět. Nemýlil se. Svatý Dominik založil velkolepé dílo, jež přineslo drahocenné poklady do církevní pokladnice, za všechny jmenujme aspoň sv. Tomáše Akvinského, bl. fra Angelica anebo naši sv. Zdislavu z Lemberka.

Není přitom bez zajímavosti, že podobný prorocký sen měla před narozením svého syna o pár desítek let dříve i jistá Aletha, jejíž syn, sv. Bernard z Clairvaux, cisterciák, byl pro Církev svatou rovněž nesmírným požehnáním. Bylo by ovšem zbytečné hledat v těchto podobných příbězích jakési schéma a za každou cenu v nich vidět předlohu a její pozdější opis. Duch Boží vane, kudy a jak chce, a Bůh disponuje přepestrou škálou možností své-

ho působení a stejně tak svobodou zopakovat jednou již použitý projev své přízně.

Zmíněný dvorní kaplan byl v rodině samozřejmostí, Jana byla provdána za předního šlechtice Felixe Guzmána.

Navíc sama pocházela z jednoho z nejvýznamějších kastilských rodů - Aza, její otec Don Garcia zastával úřad maršálka Kastilie, tj. funkci v tomto státě z nejvyšších.

Narodila se někdy ve čtvrtém desetiletí 12. století a po dosažení vhodného věku byla provdána za muže, jemuž porodila tři syny a jednu dceru. O té nevíme dále nic, zato víme o trojici synů - Antonín se stal knězem a po své matce Janě podědil mimořádnou lásku k nemocným. Kněžskou tonzuru nosil rovněž Manesse a jeho život korunovalo po čase slavnostní blahorečení. O sv. Dominikovi, zakladateli řádu, už byla řeč.

Janin vliv na děti byl nezpochybnitelný, ale ani Felix nebyl pouze formálním křesťanem, jakkoliv patrně nedosahoval úrovně ctností své manželky. Jana proslula jakožto žena nadaná nevšedním fluidem. Přitom jí ležely na srdci osudy chudých a nemocných žijících na jejich panství. Nezužovala však svou pomoc těmto ubožákům na občasnou almužnu, kterou všem bohatým ukládala jako křesťanskou po-

vinnost Církve, ale osobně se angažovala v péči o ně, obstarávala jim oděvy a poživatiny, přicházela k nim a s velkou schopností vcítit se naslouchala jejich hořekování nad trudným osudem, který se snažila mírnit, jak jen to šlo.

V této souvislosti se k bl. Janě z Azy váže zvláštní příhoda, byť podobné nacházíme i u jiných světců - a opět není nutno hledat za ní tendenci psát životopisy světců podle stejného vzorce, jen pokaždé měnit podle potřeby jména. V Písmu Ježíš přislubuje, co vše zможou ti, kdo využívají jeho jméno...

Jednoho dne dala jakýmsi chudákům soudek znamenitého vína, které její manžel schovával pro zvláštní příležitosti. Ten o tom nevěděl, pohyboval se zrovna někde jinde. Během zpáteční cesty si mu měl jeden z těch obdarovaných pochvalovat skvělou kvalitu vína z jeho sklepů, které měl tu možnost vypít.

Felix určitě nebyl nepřejícím, skutečnost, že své manželce umožňoval pečovat o chudáky nad běžný dobový rámeček, svědčí o jeho dobrém založení. Tady se mu však pravděpodobně zdálo, že vše má své meze, proto se rozhodl Janě její dobročinnost vyčíst.

Jakmile s přáteli dorazil na své sídlo Caleruega, poručil před ní služebným, aby mu a hostům donesli ze sklepa právě ten soudek s vínem, který darovala chudým. Jana pochopila, kolik uhodilo, sešla proto do sklepení osobně. Tam, jakožto žena hluboké víry, celou věc světila Hospodinu:

„Pane Ježíši, i když toho nejsem hodna, abys mě vyslyšel vzhledem k mým zásluhám, vyslyš mě, prosím, vzhledem ke službě mého syna, který je Tvým knězem.“

K Felixově velkému překvapení pak do hodovní síně přinesla víno, o které žádal...

Nejen tímto zázrakem se Jana dostala do povědomí lidí, k jejich vděčnosti si pomohla nejvíce oněmi četnými skutky milosrdenství, pokorou a skromností, počestností a cudností, takže když kolem roku 1200 v Calerueze zemřela, oplakávali její skon lidé i daleko za hranicemi země. Oficiální kult Janině veřejně účtěl až o šest století později papež Lev XII., který ji 1. října 1828 prohlásil za blahoslavenou. Ostatky této vzácné ženy, kterou zastínil její veliký syn, spočívají v místě jejího odchodu na věčnost.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

aby byl sám. Jakmile o tom lidé uslyšeli, šli pěšky z měst za ním. Když vystoupil a uviděl velký zástup, bylo mu jich líto a uzdravil jejich nemocné. K večeru k němu přistoupili učedníci a řekli: „Toto místo je opuštěné a už se připozdilo. Rozpusť proto zástupy, ať se rozejdou po vesnicích a koupí si něco k jídlu.“ Ale Ježíš jim řekl: „Není třeba, aby odcházeli. Vy jim dejte jíst!“ Odpověděli

mu: „Máme tady jenom pět chlebů a dvě ryby.“ Ježíš řekl: „Přineste mi je sem.“ A rozkázal, aby se lidé posadili na trávu. Potom vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhledl k nebi a požehnal, lámal chleby a dal učedníkům a učedníci zástupům. Všichni se najedli dosyta a ještě sesbírali plných dvanáct košů zbylých kousků. Těch, kdo jedli, bylo na pět tisíc mužů kromě žen a dětí.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (13)

(Místa v textu označena „†“
jsou slova Ježíšova.

Biblické texty jsou vždy od Ježíše
po Alicině modlitbě a prosbě o slovo
v duchu tzv. náhodného otevření.)

Neděle 15. 2. 87, 6:50 h.

† Není nic – jenom Já – protože všechno je částčkou Mne, plodem Mé lásky.

A proto je zapotřebí milovat to, co jsem stvořil, i ty, které jsem stvořil – z úcty ke Mně.

A sebe také, protože jsi Mým dílem. Sebe je třeba milovat ve Mně: v Mé lásce a v Mé vůli. Z ní jsi stvořena.

Všechno, co je v tobě, je dokonalé, kromě hříchu.

Jenom ten tě zotročuje, spoutává a Mne zakrývá.

– Snažím se žít bez hříchu.

† Ale zůstala v tobě stopa lidského hříchu – prvotního. Ten je tvou slabostí. A jeho znamením je to, že materiální svět Mě tobě zakrývá.

Ten závoj, který ti Mě zakrývá, to je tvůj život v těle a ve světě. Čím méně tě bude pohlcovat svět a čím méně se budeš zabývat sebou (především svým tělem), tím ten závoj bude průhlednější a tvoje stýkání se se Mnou bude nádhernější.

K blízkému pobývání se Mnou není jiné cesty než vnitřního oproštění se: odchod od všech hodnot, které nejsou Mnou.

Samy o sobě nejsou ničím. Vnímej je pouze ve vztahu ke Mně.

Týká se to také lidí.

Nová společnost ti ztěžuje kontakt se Mnou, protože tě příliš pohlcuje.

Nech to být. Nemusí tě to zajímat. Ať se tě týká jenom to, co je důležité vzhledem ke Mně. A zvláště touha a pomoc, aby všechno bylo Mnou zbožštěno. Aby získalo svou prvotní dokonalost – čistotu. Abys Mě mohla ve všem postřehnout. Ve všech lidech.

Oni jsou zrcadlem Mé lásky.

Svou modlitbou a odříkáním čistí ta zrcadla. Dělej to z lásky ke Mně, ve sjednocení se Mnou.

Ve sjednocení se Mnou znamená, že Já to všechno budu dělat skrze tebe, pokud Mi budeš odevzdaná úplně.

Pátek 20. 2. 87, 23:30 h.

† Každé citové prožití, každého z vás vnímám zvýšenou intenzitou.

Raduji se vaší radostí, bolí Mě vaše bolest.

Ukládám vám minimum utrpení, jaké je potřebné k vašemu růstu ve Mně a k naplnění povolání. Bolí Mě to, co je

teď, i to, co bude v čase, který je před každým z vás.

– Četla jsem dnes proroctví o posledních dnech.

† Jsou pravdivá. I poslední zrnko pisku se přesouvá v přesýpacích hodinách rozsudku.

A krváci Moje Srdce, plynou i slzy Mé Matky – vaší Matky, protože před Mým očima a Jejím očima je všechno: veškerá bolest, všechno zoufalství Mých dětí v době, kdy bude planout oheň očištění.

– Jsou důležité ty různé praktické rady a příkazy, jak se zachovat?

† Důležitá je víra bez hranic. Všechno jiné má sloužit posílení víry.

Pondělí 23. 2. 87, 23 h.

– Dnes jsem hodně zhřešila?

† Méně propuknutím rozčilení. Více tím, žes nedokázala se zkroušeností otevřít své srdce přede Mnou. Byla jsi soustředěná na sebe, na vlastní ponížení ve svých očích a na bolest, kterou ti to způsobilo. Snažila ses to sama napravit, vůči lidem i vůči Mně.

V tom spočívala tvá chyba. Měla jsi přijít ke Mně a všechno Mi odevzdat se zkroušeností, důvěrou a láskou. Tehdy by ti bylo lehčeji.

– Cítím k sobě nechut.

ČBK na Velehradě ocenila významné osobnosti

Na závěr slavnostní poutní mše svaté 5. července na Velehradě ocenila Česká biskupská konference několik významných osobností z různých oblastí veřejného života. Byli to:

MgA. Zdeňka Vaculovičová – zakladatelka mezinárodního festivalu současného umění s duchovním zaměřením *Forfest Czech republic*. Obdržela Řád sv. Cyrila a Metoděje.

Mgr. Josef Janšta, jáhen – obdržel Děkovné uznání ČBK za celoživotní literární činnost spojenou s formací a předáváním víry dětem a mládeži. Je autorem více než 30 děl pro děti a mládež, množství katechezí a článků do nejrůznějších křesťanských periodik. V časo-

rise *Tarsicius* je autorem duchovního slova, komiksových seriálů, textů k fotopříběhům a řady povídek. Stál u zrodu časopisu pro ministranty *Pueri Domini*, který vycházel v letech 1991–2008.

Sylva Bernardová – za činnost pro ochranu života a ve prospěch Církve obdržela Pamětní medaili ČBK. Je spoluzakladatelkou Hnutí pro život ČR a spolupracovnicí proslulého MUDr. Zdeňka Hejla. V současnosti je členkou vedení Hnutí a spolupracovnicí RC Monitoru. Velkou část svého života věnuje boji za nenarozené děti a jejich matky v rámci projektu *Nesoudíme*. Pomáháme.

Mgr. Martin Zamazal – vedoucí humanitárního oddělení Arcidiecézní cha-

rity Olomouc a současně národní koordinátor Charity ČR pro mimořádné události. Obdržel Pamětní medaili ČBK. V minulosti působil jako vedoucí mise Charity ČR v Čečensku, angažoval se v pomoci Charity během balkánské krize, v roce 2010 působil dlouhodobě na Haiti po zemětřesení. V současné době s velkým nasazením pomáhal zabezpečit pracovníky charit ochrannými prostředky během pandemie COVID-19, a to nejenom v Arcidiecézi olomoucké, ale v rámci celé ČR. Je autorem nebo spoluautorem metodických materiálů pro zvládání mimořádných události.

Podle TS ČBK

† Nezabývej se sebou. Mysli na Moji promíjející lásku. Celou svou bezmoc vůči vlastní přirozenosti slož přede Mnou, abych Já ji ohlídal.

Prosilas o cvičení své trpělivosti. Ukázal jsem ti tedy, jak vypadá pravda o tobě z tohoto hlediska.

- A co teď dělat?

† Pros, aby Má láska měnila tvoji povahu a zadržovala tě před příliš krásnými představami o sobě.

Úterý 24. 2. 87, 9:15 h.

† Neboj se Mne.

- Cítím se pošpiněná a stydím se před Tebou.

† A kdo tě očistí, jestliže to neudělám Já?

- Nevím, asi to musí bolet déle.

† To už záleží na Mně, jak dlouho a jak moc to musí bolet. Nemusíš nic dodávat.

- Asi nejtěžší je snést sebe samu...

† Z důvodu vlastní pýchy. Nezbytně chceš být kýmsi ve vlastních očích. A je těžké smířit se s vědomím, že nejsi ničím. A tak tomu skutečně je.

Všechno dobro a veškerá hodnota, jaká v tobě je, je ode Mne.

Není třeba na nich příliš lpět, poněvadž tehdy mohu vzít Svě dary zpět, abys uviděla, čím jsi bez nich. Snášeš tedy se-

be samu v pokoře a s důvěrou v Moji moc a Moji lásku, které tě pozvednou k důstojnosti Božího dítěte a Mé nevěsty.

Nejdůležitější není dokonalost, ale láska. Tvá dokonalost záleží na Mně, ale láska je tvým autentickým darem pro Mne. Jenom skrze ni Mi můžeš dát i sebe takovou, jaká jsi ve skutečnosti: ubohá, slabá a hříšná - bez jakýchkoliv pozitivních představ o sobě a bez odporu vůči sobě.

Jelikož Já jsem tě takovou stvořil - má to svůj cíl a smysl. Důvěřuj a měj dost lásky a pokory, abys s tím vším mohla stanout přede Mnou.

- To je vnitřní zbavení připoutanosti k sobě?

† Ano, dítě. Staň se lhostejnou vůči sobě, a celou lásku, kolik jí jen máš, směřuj ke Mně. Tehdy začne tvá svatost a sjednocení se Mnou.

- A to, co bylo dosud?

† To byly milosti a osvícení udělená tobě, abys poznala cestu a Moji lásku.

- Co mám dělat?

† Nic. Jenom milovat.

Staň se úplně bezmocnou v Mé dlani a žhnoucí láskou. Tehdy Já tě budu naplňovat Moji láskou a jí budeš milovat všechny a také sebe. A nic jí nedokáže otrástit: žádný člověk, žádná událost, žádná nepravděpodobnost nebo křivda tobě způsobená.

Všechno bude ničím vůči lásce, jaká bude v tobě planout.

„V těch dnech znovu postavím vratkou Davidovu chýši, opravím její trhliny, znovu postavím její trosky...“ (Am 9,11)

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018. Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Proměnění Páně - dokončení ze str. 2

Kdo ji nevlastní ve své duši v hodině smrti, ten je věčně zatracen.

Spisovatel Jan Torres vypráví o jistém filosofovi, který přišel do velké vesnice, kde lidé žili velmi nemravně. Hřešili, kradli, nemodlivali se, do kostela nechodili, neděle a svátky znesvěcovali, pili, soudili se a páchali jiné hříchy. Jistý čas je sledoval a pak zašel na trh, kde prodávali domácí dobytek. Byli zde koně, volí, krávy, osli i jiná zvířata. Filosof se procházel mezi osly a pozoroval je. Lidé ho sledovali, a když už několikrát přešel sem a tam, přišli k němu a zeptali se ho, co vlastně hledá. Odpověděl, že hledá osla. Oni mu odvětili: tady je tolik oslů, prý ať si už jednoho z nich vybere. Filosof tvrdil, že zde není takový osel, jakého by chtěl. Když se ho zeptali, jakého osla to tedy hledá, odpověděl: „Hledám takového osla, který by měl tak velký a krásný chvost, jaký mívají pávi.“ Všich-

ni se zasmáli a řekli, že je to velká hloupost, chtít osla s pavím chvostem. Tehdy jim ten filosof řekl: „Je to hloupost, ale není to tak velká hloupost, v jaké žijete vy. Vy žijete nemravným, špatným životem, a přitom si namlouváte, že váš konec bude krásný, ba přímo nebeský.“

Život křesťana musí být krásný, aby mohl být i jeho konec krásný, ba přímo nebeský. Proto si uvědomme, že podle katechismu milost posvěcující je vnitřní, nadpřirozený dar a skrze tento dar dostáváme nový, nadpřirozený život. Je to dar proto, že jsme si jej ničím nezasloužili. Bůh nám jej dává jen pro zásluhy Ježíše Krista, protože nás miluje svojí nekonečnou láskou. Je to vnitřní dar, neboť on nám není dán pro naše tělo, ale pro naši duši. Je to dar nadpřirozený, protože jej dostáváme z nebe a dostáváme jej proto, abychom skrze tento dar přišli do nebe.

S milostí posvěcující dostáváme nový život. Ježíš tento nový život nazval znovuzrozením a prohlásil, že je nutné pro dosažení věčného života. Nikodémovi, který přišel k němu v noci a ptal se ho, co má dělat, aby dosáhl života věčného, řekl: „Vpravdě, vpravdě ti říkám, pokud se někdo nenarodí shůry, nemůže spatřit Boží království.“ (Jan 3,3) Když se Ježíš přirovnával k dobrému pastýři a nazval nás svými ovce, řekl: „Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měly přehojně.“ (Jan 10,10) On nám nepřinesl přirozený život, ale přinesl nám nový život - život nadpřirozený, a ten nám dává skrze milost posvěcující.

Poprvé jsme dostali milost posvěcující přijetím svátosti křtu, když nám byl odpuštěn dědičný hřích. Je-li někdo pokřtěn jako dospělý, pak se mu odpouští nejen dědičný hřích, ale i všechny ostatní hří-

chy, které spáchal před přijetím svátosti křtu a Bůh vlévá do jeho duše milost posvěcující. Při křtu se nám odpouštějí nejen hříchy a všechny věčné tresty za hříchy, ale i všechny časné tresty. Kdyby někdo zemřel po křtu dříve, než se dopustil hříchu, jde přímo do nebe.

Tuto posvěcující milost nám nemůže nikdo vzít, to můžeme jen my sami, když se dopustíme vědomého, dobrovolného těžkého hříchu. Ale pokud jsme ztratili milost posvěcující, tak jsme ztratili onen nový, nadpřirozený život a jsme pro Boha a pro nebe zcela mrtví. Nový život nám může dát znovu pouze Ježíš, a to skrze milost posvěcující. Jen Ježíš je světlem, před kterým musí ustoupit i tma hříchu, jen on je ten nový život, před kterým musí ustoupit i duchovní smrt. Ježíš nám znovu uděluje milost posvěcující ve svátosti smíření. Kdyby našich hříchů bylo tolik, jako je písku na mořském břehu, a kdyby byly tak velké, jako byl hřích bratrovraha Kaina anebo hříchy Sodomy a Gomory, v tom okamžiku, když do duše vstoupí milost posvěcující, jsou naše hříchy zničeny a naše duše je znovu čistá. Ve svátosti smíření se nám odpouštějí nejen hříchy, ale také věčné tresty za naše hříchy. Časné tresty se nám ve svátosti smíření odpouštějí jen částečně. Proto se ostatní časné tresty odpouštějí dobrými skutky, modlitbami, odpustky a po smrti v očistci.

Milost posvěcující nejen uděluje duši nový, nadpřirozený život, ale činí ji také schopnou konat nadpřirozené, pro nebe záslužné skutky. To znamená, že pokud jsme v milosti posvěcující a děláme dobré skutky s dobrým úmyslem, pak ty naše skutky mají nadpřirozenou hodnotu a jimi si získáváme zásluhy pro nebe. Oproti tomu člověk, který nemá ve své duši milost posvěcující, který žije v těžkém hříchu, může dělat jakékoliv dobré skutky, avšak jeho skutky nemají nadpřirozenou hodnotu, nejsou záslužné pro nebe.

Abychom lépe porozuměli tomu, co jsme dosud řekli o milosti posvěcující, povšimněme si tohoto přirovnání: Zahradník ve svém ovocném sadu má i pláňku, tedy strom, který rodí pouze špatné ovoce, jež se nedá jíst. Chce-li zahradník dosáhnout toho, aby ta pláňka rodila dobré, ušlechtilé ovoce, odřeže větve, jež rodí špatné ovoce, vezme rouby z dobrého

stromu a vštěpí je do kmene pláňky. Potom z těch roubů vyrůstají ratolesti, které rodí už jen dobré ovoce.

To, co udělal zahradník s pláňkou, podobně dělá s námi Bůh skrze milost posvěcující. My jsme vyrostli ze zkaženého kořene našich prarodičů, kteří zhřešili a ztratili milost posvěcující, a to nejen pro sebe, ale pro celé své potomstvo. Proto jsme i my byli onou pláňkou, která přinášela bezcenné ovoce, jež nemělo žádnou hodnotu pro věčný život. Když nebeský Zahradník chtěl, abychom přinášeli dobré, ušlechtilé ovoce, které by mělo hodnotu pro věčnost, rozhodl se, že naši duši zušlechťí, že jí dá novou přirozenost, novou sílu, nový život. A toto všechno Bůh učinil tím, že do naší duše vлил svůj nadpřirozený život skrze milost posvěcující. Skrze tuto milost Bůh udělil člověku svůj vlastní Boží život. A jen tenkrát je člověk schopný konat záslužné skutky pro nebe, když vlastní nový, nadpřirozený, Boží život. To je právě to, co nám zdůraznil Ježíš, když řekl: „Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měly přehojně.“

*Raffael Santi (1483–1520):
Proměnění Páně*

Čili ten člověk, který má ve své duši milost posvěcující, má v sobě dvojí život. Jeden zdědil od svých rodičů, život přirozený. Druhý život pochází od Boha skrze Ježíše Krista. Ten první život sestává ze spojení duše s tělem. Ten dru-

hý život je nadpřirozený a sestává z milosti posvěcující, která způsobuje spojení duše s Ježíšem Kristem a skrze Krista s Otcem. Tento nadpřirozený život je přípravou a zárukou věčného života v nebi. Člověk, který žije v milosti posvěcující, může plným právem říci se svatým Pavlem: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20)

Milost posvěcující, kterou máme ve své duši, nás velmi povyšuje. Ji se stáváme bratry a sestrami Pána Ježíše, syny a dcerami nebeského Otce. Tuto skutečnost svatý apoštol Jan potvrzuje těmito slovy: „Vizte, jakou lásku nám projevila Otec: máme být nazýváni Božími dětmi. A my jimi jsme!“ (1 Jan 3,1) A když jsme bratry a sestrami Ježíše Krista a syny a dcerami nebeského Otce, pak máme účast na lásce, kterou Otec miluje svého jednorozenného Syna – Ježíše Krista a platí také o nás Otcova slova: „To je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.“ (Mt 3,17) A když jsme milovanými Božími dětmi, pak jsme dědici a spoludědci Krista. Budeme dědit nebeské království, jak říká svatý Pavel: „Děťmi, a tedy dědici; dědici Božími a spoludědci Kristovými.“ (Řím 8,17)

Tedy milost posvěcující je obrovský dar, který si my nijak nemůžeme zasloužit. Tento dar nám zasloužil Ježíš Kristus svojí smrtí na kříži a Bůh nám jej dává jen proto, že nás miluje svojí nekonečnou láskou. Milostí posvěcující máme účast na životě a lásce samotného Boha. Ona je přípravou a zárukou věčného života v nebi. Když jsme v milosti posvěcující a děláme dobré skutky, naše skutky mají nadpřirozenou hodnotu, jsou záslužné pro nebe. Proto si velmi považujeme tento velký dar milosti posvěcující. Pokud by se nám podařilo někdy jej ztratit, snažme se jej co nejdříve získat zpět upřímnou nadpřirozenou dokonalou lítostí a podle možnosti co nejdříve přistupme ke svátosti smíření. Bez milosti posvěcující jsme totiž zcela mrtví pro nebe, pro Boha a bez ní nikdo nemůže být spasen. Milost posvěcující je pro nás tím nejdůležitějším, protože na ni je závislá naše spása.

*Z Ludová čítanka na nedele
a sviatky 8/2003
Přeložil a upravil -dd-*

Nejkrásnější květ ráje (14)

STÁNKU ZBOŽNOSTI

OČIŠŤOVÁNÍ BLAHO-SLAVENÉ PANNY MARIE

„Simeon jim požehnal a jeho matce Marii řekl: »Hled! Toto dítě je určeno k pádu i povstání mnohých v Izraeli; má být znamením, jemuž se bude odpírat – a tvou vlastní duši probodne meč! – aby vyšlo najevo skryté smýšlení mnoha srdcí.«“ (Lk 2,34–35)

Podle Mojžíšova zákona žena, která přivedla na svět dítě, nesměla vstoupit do chrámu po čtyřicet dnů. Poté putovala do Jeruzaléma, aby zde obětovala za své očištění beránka s holoubětem nebo hrdličkou; anebo jako náhradu, pokud byla chudá, pár hrdliček nebo holoubat. (srov. Lv 12,8)

Početí Ježíše Krista v lůně blahoslavené Panny bylo dílem Ducha Svatého, a proto Panna Maria nebyla podřízena tomuto zákonu, který to vyžadoval jako odčinění. Avšak stejný duch pokory, který přivedl Ježíše, jenž byl prost dědičného hříchu, aby poslechl zákon obřízky, pobídl také Pannu Marii podřít se zákonu očišťování.

Nejvyšší Svatý, který přišel na svět, aby vzal na sebe hříchy světa (srov. Jan 1,29), si vybral zjevit se hříšníkům. Proto i jeho neposkrvněná Matka, která byla vyvolena spolupracovat s ním na díle našeho vykoupění, měla dát světu příklad svým podřízením se zákonu očišťování a ukázat na tuto velikou pravdu, že pokora je počátek naší spásy a pýcha kořenem naší zkázy. Tak jako Ježíš si přál narodit se

do chudoby, také Panna Maria přišla do chrámu bez statků tohoto světa, a proto Bohu obětovala oběť chudých.

Ó svatá pokoro, jak jsi milá v očích Nejvyššího, neboť to nás učí poníženosti, že Boží Slovo sestoupilo na zem!

* * *

Panna Maria šla do jeruzalémského chrámu nejen proto, aby se podle Zákona očištila, ale také proto, aby obětovala Bohu svého jednorozeného Syna, Ježíše: *Ut sisterent eum Domino.*⁽¹⁾

Zákon přikazoval, aby všichni prvorození synové byli zasvěceni Bohu. Toto nařízení mělo Židům připomínat, jak anděl pobil prvorozené v Egyptě, ale ušetřil děti Izraelitů. Později však Bůh ustanovil namísto prvorozených synů židovských pro kněžství celý rod Levitů a zvykem bylo, že rodiče měli ihned vykoupit svého jednorozeného syna za cenu pěti šekelů. Panna Maria a Josef obětovali tedy toto výkupné v chrámu v duchu poslušnosti.

Avšak z jakého důvodu byl Ježíš takto vykoupěn? Bylo to proto, že byl obětí určenou k obětování na Golgotě a bylo nezbytné, aby oběť byla zachována pro den oběti. Panna Maria a Josef si toho byli vědomi. Znali Písmo svaté a věděli, že Mesiáš musí dokonat dílo vykoupění svou smrtí.

Aby se tento Boží záměr mohl uskutečnit s větší slávou, přišel prorok Simeon z vnuknutí Ducha Svatého do chrámu, vzal božské Dítě do svých rukou, velebil Boha a obrátil se k Panně Marii, aby jí předpověděl její trpkou bolest, která ja-

ko ostrý meč musí jednoho dne proniknout její přečistou duši.

* * *

Svatý stařec Simeon věděl dobře, že Mesiáš se narodil z Panny Marie a že jednoho dne jí bude náležet oběť Ježíše na Kalvárii. Proto, přestože jeho požehnaní zahrnuje stejně i sv. Josefa, byla to Matka Boží, které adresoval své proročké zvolání. Tato slova byla pro srdce Neposkrvněné Panny příčinou nevyslovitelné bolesti a zároveň i nesmírné radosti.

Ve skutečnosti Panna Maria poznala, že pokud je Ježíš znamením, kterému se bude odpírat, je to pro hněv lidí, které je dovede do této propasti zloby a stane se důvodem bohovraždy. Porozuměla, že toto pronásledování musí zahrnout i ji samotnou, pravou Matku Vykupitele.

Jestliže je Spasitel pro mnohé důvodem ke zkáze, je naopak těm, kteří jsou připraveni a ochotni přijmout jeho učení, zdrojem milosti, takže skrze jeho jméno a moc zvítězí nad hříchem a smrtí. Tato skutečnost byla dostačující, aby utěšila Pannu Marii a podnítila ji k naplnění jejího poslání.

PŘÍKAD – ÚCTA PAPEŽE KLEMENTA VIII. K BLAHO-SLAVENÉ PANNĚ

Mezi papeži, kteří měli zvláštní úctu k blahoslavené Panně, musí být obzvláště zmíněn Klement VIII.⁽²⁾, díky němuž obraz Panny Marie v bazilice Panny Marie Sněžné v Římě, který je znám jako obraz sv. Lukáše, se stal centrem velké úcty.

Jakmile byl korunován papežem⁽³⁾, vyhlásil Svatý rok pro ty, kteří navštíví kapli, ve které byl tento obraz uchován, a aby sám dal příklad pravé úcty k Matce Boží, navštívil třikrát v procesi tuto poutní kapli v doprovodu kardinálů, papežské kurie a mnoha věřících.

Když se jeho synovec Jan František Al-dobrandini chystal se svou armádou na pomoc Maďarům proti Turkům, Svatý otec si přál svěřit statečného vojáka pod ochranu Panny Marie, o níž čteme, že září jako slunce, krásná je jako měsíc a hrozná jako sešikovaná armáda. Proto také konal slavnou pobožnost v bazilice Panny Marie Sněžné, během které pod mateřskou ochranou blahoslavené Panny jmenoval

Centrum naděje a pomoci, Brno pořádá pod vedením zkušené gynekoložky **KURZ SYMPTOTERMÁLNÍ METODY PŘIROZENÉHO PLÁNOVÁNÍ RODIČOVSTVÍ**. Aktuálně jsou vypsané tyto termíny: • Dvě celodenní sobotní setkání, vždy od 9:00 do 16:30 h., v termínu **8. a 22. 8. 2020**. • Čtyři odpolední čtvrté setkání, vždy od 16:00 do 19:00 h., v termínu **10. 9., 17. 9., 1. 10. a 8. 10. 2020**. • Dvě celodenní páteční setkání, vždy od 9:00 do 16:30 h., v termínu **18. 9. a 2. 10. 2020**.

Přihlášku a další informace naleznete na <https://www.cenap.cz/kurz-stm-ppr>.

Kurzy probíhají v **prostorách Centra naděje a pomoci na Vodní 13 v Brně**.

Účastníci získají možnost pro svůj osobní život se naučit, jak se orientovat v zákonitostech lidské plodnosti. Naučíme vás, jak se spolehlivě vyhýbat početí, i co doporučujeme v situacích, když toužené miminko nepřichází. V rámci kurzu se též věnujeme informacím o účincích různých druhů antikoncepce a dalších hormonů. Kurz je určen především pro uživatele STM PPR, nezdavotníky, získané znalosti jsou důležité též pro porodní asistentky či lékaře a pro ty, kdo s těhotnými pracují v rámci kurzů předporodní přípravy. Správná orientace v záznamu cyklu umožní správně stanovit předpokládaný termín porodu a aktuální délku těhotenství.

Františka generálem a odevzdal mu korouhev, pod kterou měli zvítězit.

Avšak zejména jeho zvyk navštívit tento obraz každé ráno v doprovodu jednoho člena papežské kurie byl vyjádřením jeho zvláštní úcty k Panně Marii. Když sem přišel, vystupoval po schodech baziliky na kolenou z úcty k Matce Boží. Zůstával zde takto klečat a čekal na zvony, které ohlašovaly modlitbu „Angelus“⁽⁴⁾, kdy se tato bazilika otevírala. Pak se pomodlil „Angelus“ vzdávaje poctu té, která je známa jako úsvit nebes; vleže v prostraci se před obrazem modlil, rozjímal a ze svého srdce vyléval lásku k Panně Marii.

Pavel V., který nastoupil po Klementovi VIII. na Petrův stolec, si přál pokračovat v této úctě a nechal vystavět památník k jeho úctě v kapli Panny Marie. Princ Marcantonio Borghese přenesl pak tělo papeže Klementa VIII. z Vatikánu do této kaple, takže i po smrti mohl vzdávat úctu té, kterou tolik miloval během svého života.

MODLITBA

Ó Panno Maria, která jsi nám dala při svém očišťování tak jasný příklad pravé a upřímné zbožnosti, a pro Tvou bolest i nebeskou radost, které do Tvého srdce zároveň pronikly z prorocství Simeona, dopřej mi, prosím, abych Tě mohl následovat a poslouchat Ježíšova přikázání tak moudře, abych měl podíl na vykoupení, které pro nás získal. Amen.

RŮŽE TAJEMNÁ

CTNOST LÁSKY PANNY MARIE

„Já jsem matka krásného milování, bázně, poznání a svaté naděje.“ (Sir 24,18)⁽⁵⁾

Láska, královna všech ctností, nás spojuje tak úzce s Bohem, našim Nejvyšším Dobrem a posledním cílem, že jenom hřích je schopen toto pouto rozpojit. Hřích je proto jedinou překážkou, aby v naší duši přebývala láska.

Pouto, kterým láska spojuje duši a Boha, nezůstává bez plodů: samo se projevuje ve skutcích lásky a při některých příležitostech vybízí také k velkým obětem pro čest Boha, který nás miluje bez omezení a který sám je hlavním předmětem ctnosti lásky.

Invokace „Růže tajemná“, kterou Církev oslovuje Pannu Marii, vyjadřuje výstiž-

ně přítomnost této vzácné ctnosti ve svaté duši naší nebeské Matky. Panna Maria byla bez poskvrny hříchu. Z její duše neustále stoupá vzácná vůně této krásné růže, když je zcela zasvěcena Bohu. Byla také potěšením Krále králů do té míry, že mu byla dražší než všechna stvoření dohromady.

Který jazyk může popsat paprsky lásky, které Svatá Panna vysílala k Bohu ze svého srdce, její vroucí povzdechy duše, když opakovala s nevěstou v knize Píseň písní: „Pověz mi tedy ty, jehož miluje mé srdce: kam zavedeš své stádo pást, kde ho necháš za poledne odpočívat?“ (Pís 1,7) Taková láska Panny Marie nebyla nečinná; projevila se skutky vznešené a velké oběti. Tyto skutky dosáhly svého vrcholu na Kalvárii, když Matka Ježíšova obětovala Bohu božskou Oběť pro spásu lidského rodu.

* * *

Svatá láska zahrnuje ve svém milujícím objetí nejen Boha, ale také svého bližního. Milovat bližní pravou láskou, přát jim dobro, podporovat je v jejich nouzi, utěšit je v jejich soužení, snažet jejich nedostatky: to jsou druhotné účinky této dokonalé božské ctnosti lásky.

Po Ježíši neměl větší lásku k lidem nikdo jiný než Panna Maria. Vskutku, neobětovala tato milující Matka Bohu svého Syna pro spásu světa a se zrakem obráceným k našemu vykoupení, nebyla připravena podílet se na utrpeních, které měl podstoupit během svého pozemského života? Nebyla to láska, která ji podnítila doprovázet na Kalvárii svého Syna, kterého milovala více než sebe a obětovala ho věčnému Otci pro naše hříchy? A nyní byla Panna Maria korunována za Královnu vesmíru a nepřestává nás schovávat pod svůj mateřský plášť a neúnavně vyprošuje u Boha útěchu pro utlačené, kající pro hříšníky a vytrvalost v dobrém pro spravedlivé.

Ó Panno Maria, jak nádherně Tě tato láska představuje v očích Boha i lidí! Stříbrné paprsky měsíce, zlatá sluneční zář jsou slabým odleskem nepopsatelné nádhery, kterou tato vroucí láska k Bohu a k lidem v Tobě odráží. Jsi skutečně „krásná jako luna, zářící jako slunce“ (Pís 6,10).

* * *

Bylo to kvůli její převeliké lásce, že Bůh miloval Pannu Marii více než všechno stvoření, neboť tato božská ctnost se

právě vyznačuje předáváním té nejněžnější a srdečné lásky a dobra mezi milujícím a milovanou. Následující slova o královně Ester se zároveň vztahují i na Matku Boží: „Král jí dal přednost přede všemi ostatními ženami, přijal ji laskavěji a milostivěji než kteroukoli jinou dívku. Vložil jí tedy na hlavu královskou čelenku a vyvolil si jí za královnu místo Vašti.“ (Est 2,17)

Usiluj, ó má duše, opětovat lásku, kterou tě Bůh miluje, tím, že ho budeš milovat z celého srdce a denně plnit jeho vůli; neboť právě tímto se Boží láska uskutečňuje. Zejména však, snaž se vyhnout hříchu s tou největší důsledností; nejen smrtelnému hříchu, který je nepřekonatelnou překážkou tuto svatou ctnost získat, ale také všednímu hříchu, který umenšuje horlivost v lásce a vede duši krok po kroku ke spáchání hříchu smrtelného.

Hřích, ach, to je skutečně nepřítel naší duše, největší zlo, které nás zde na zemi může potkat.

PŘÍKLAD - SV. RŮŽENA Z LIMY

Svatá Růžena z Limy byla prvním květem svatosti, který vykvétl v Jižní Americe. Jmenuje se „Růžena“, protože když měla jen několik měsíců, její tvář se zázračně proměnila jako ta nejkrásnější růže na znamení její andělské čistoty a vroucí lásky.

Když dospěla do věku rozumu a byla již obdařena Božími milostmi, začala se bát, aby jméno, které dostala, nenosila nadarmo, a považovala se za nehodnou tohoto jména. Avšak Panna Maria se jí zjevila a ujistila ji, že toto jméno je pro jejího božského Syna nejdražší; a na znamení jejího vlastního zalíbení, vyzvala Růženu, aby se nazývala „Růžena od Svaté Marie“.

Díky rozjímání o Bohu, jejím jediném Dobru, Růžena obdržela tak malý zájem o věci tohoto světa a tak velkou lásku k utrpení, že začala vést život o samotě a odříkání. Díky jejímu pokání si jí začali vážit všichni, kdo ji znali. Ke svému tělu se chovala tak přísně, že se na ní od paty až k hlavě nenašlo jediné místo nezraněné. Uprostřed svého největšího utrpení vždy říkala: „Ó můj Pane Ježíši Kriste, rozmnož mé utrpení a rozmnož také plameny Tvé božské lásky v mém srdci.“

Nemohla opustit svůj dům, proto vstoupila do třetího řádu sv. Dominika, aby se

tak mohla ještě více přiblížit svému božskému Ženichovi. Na zahradě svého otce si vytvořila malou celu a trávila zde své dny v nepřetržité modlitbě bez vyrušování a rozptylování.

Takové spojení s Bohem si zasloužilo určitě milosti a jednou uslyšela slova od samotného Pána: „Růženo, milá mému Srdci, budeš mou nevěstou.“ Na to odpověděla: „Ó můj Pane, jsem jen Tvoje služebnice. Povaha mé služby mi nedovolí, abych byla vyvýšena na důstojnost Tvé nevěsty.“ Blahoslavená Panna Maria se jí zjevila i se svým Synem a ujistila ji, že díky lásce v jejím srdci si zaslouží být Ježíšovou nevěstou.

Toto nádherné jméno nebylo jen prázdňným oslovením, protože ji inspirovalo k větší touze trpět, a tím více potěšit Ženicha své duše. Konečně, oslabena pokáním poté, co vyřkla dvakrát „Ježíši, buď se mnou“, zemřela svatou smrtí v roce 1617.

MODLITBA

Ó Panno Maria, mystická růže dokonalé lásky, raduji se, že jsi obdržela tento neocenitelný dar v takovém stupni a stala ses vybranou Nevěstou Ducha Svatého. Pomoz mi, prosím, abych podle Tvého příkladu mohl nenávidět hřích jako to největší zlo a aby se vždy tento vzácný dar lásky mohl u mě rozmnožovat podle slov sv. Petra: „Vzrůstujte však v milosti a poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.“ (2 Petr 3,18) Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 168-180

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- ⁽¹⁾ „Aby ho představili Pánu.“ (Lk 2,22)
- ⁽²⁾ Žil v letech 1536-1605. [pozn. red.]
- ⁽³⁾ Papežové od 7. století nosili kuželovitou čepici, na kterou byly později přidány tři královské koruny na znamení Nejsvětější Trojice, trojího úřadu a moci papeže (úřad učitelský, kněžský a královský; moc kněze, soudce a zákonodárce) a trojího jazyka Písma svatého (hebrejšti- na, řečtina, latina). Tiárou byli korunováni do r. 1963. [pozn. překl.]
- ⁽⁴⁾ Čili „Anděl Páně“. [pozn. red.]
- ⁽⁵⁾ Překlad Dr. Hejčla.

Podivuhodný život Mariam Baouardy (1846-1878) - 7. část

Založení Karmelu v Betlémě

Přípravy trvaly skoro rok. Dne 26. srpna 1875 připluly zakladatelky do Marseille, aby vyrazily do Jeruzaléma ve Svaté zemi, kde byly očekávány. Mariam věděla, že je to její poslední cesta a že Pau už nikdy více neuvidí. Od jejího návratu z Mangalore uběhly dva roky, v nichž splnila to podstatné ze svého povolání, v úplném souhlasu s vůlí Pánovou a s tím, co jí on poslal.

Mariam opustila Francii, kterou měla tak ráda. Současně ale zemi, v níž věda a pokrok stavěly zeď pýchy a samolibosti mezi Boha a lidi. Nezapomínejme, že to bylo v době, kdy Renan řekl: „Nikoliv z úvahy, ale z úhrnu všech věd vychází tento výsledek: nadpřirozeno neexistuje!“ Pozitivizmus Augusta Comteho hlásá Nietzscheho „Bůh je mrtev“ a bonmot Julese Renarda říká: „Bůh? Ještě jeden, který se považuje za nesmrtelného!“

Malý orientální hlas z Palestiny, ze země proroků a patriarchů, se přesto dotkl mnoha francouzských intelektuálů, kteří jako životní zkoušku hledali uznání a velikost, a kteří se našli v Mariam, „v malém «nic» Ježíšově“. Třeba podle Barrése: „Duše a tělo nanebevzetím se stávají bezmocné závratí; ztracené jako kapka vody v klíně Božím.“

Zázraky se totiž neprojeví v její pokoře nebo schopnosti rozlišování. Pocházely z jejích extází, z tohoto „spánku“, a zapomněla přitom někdy poselství; nevěděla ani, co řekla nebo udělala, ani si na to nevzpomněla. V Marseille byla Mariam na lodním můstku obklopena těmi, které si Pán vyvolil.

Alexandrie - první etapa: Malá skupina se schází v jeskyni, kde se Mariam uzdravila po svém martyriu, opečována a uzdravena tou, která se představila jako Panna Maria. Tam bylo její poslání zpečetěno.

V neděli 5. září 1875 sestoupily v Jaffě z paluby a vydaly se po cestě do Jeruzaléma, kam vstoupily do města „Jaffskou branou“. Teď se ocitly ve stopách Ježíšo-

vých: „Tam je všechno božské. Člověk cítí Boha, Ježíše, jeho utrpení, jeho nekonečnou lásku, jeho pokořování a požadavek rozplynout se v něm.“ Po čtyři dny, od úterý do soboty, navštěvovaly ve spěchu svatá místa a byly ohromeny.

Dne 11. září 1875, byla to sobota, přišly po jedné půl hodině pěšího pochodu konečně do Betléma. Nejprve navštívily jeskyni Narození. Potom vyvstala otázka, na kterém místě má budoucí Karmel vzniknout a v jakém domě budou přebývat řeholnice do doby postavení kláštera.

Sotva přišly řeholnice do Betléma, zpozorovaly hejno holubů na Davidově pahorku, který se tyčí nad městem. Bylo to ono návrší, na kterém kdysi David pásal svá stáda. Musely se vydat hledat pozemky, kontaktovat vlastníky, přemluvit je, aby se vzdali svých pozemků... Boží Prozřetelnost způsobila, že se všechno podařilo vyřídit s porozuměním. Celá záležitost spěla rychle ke konci, ale potřebovaly ještě najít architekta, který by převzal dozor nad stavbou!

Tajemným způsobem nemohly žádného architekta najít... Karmel byl stavěn místními dělníky podle modelů a hrubých návrhů či výkresů sestry Marie Terezie, která byla inspirována sestrou Marií od Ukřižovaného Ježíše. Ta říkala, že dostala pokyny od Krista, který se jí často zjevoval a sledoval se zájmem pokroky ve výstavbě kláštera.

Takové zásahy Ježíše, architekta nebo šéfa se daly také v Breige v klášteře Klanění Nejsvětější Eucharistie. Přesnost plánů a krása modelů nemohly pocházet z Mariettina talentu, protože ukončila školu ve 12 letech, aniž by se naučila něco z geometrie, Pán ji inspiroval a vedl její ruku do nejmenších detailů jako Mariam.

Během postní doby roku 1876, kdy se u sestry Marie od Ukřižovaného Ježíše znovu otevřela stigmata a přibývaly extáze, položil patriarcha Jeruzaléma ve slavnostním obřadu základní kámen nového kláštera, jehož věž už stála a jehož zdi teď rostly. U Mariam došlo k znovuoživení zkoušek. Stigmata byla nekoneč-

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA SRPEN 2020

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL

Svět moře. – Modleme se za všechny, kteří pracují a žijí u moře: námořníky, rybáře a jejich rodiny.

NÁRODNÍ ÚMYSL

Za ochranu přírody, pozeňnanou úrodu a dostatek vody – ať se na přímluvu sv. Prokopa staráme o vše svěřené moudře a s vděčností vůči Bohu.

Svatý František Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ně bolestivá a dávala poznat, že je „ve strašném stavu“. „Nikdy jsem nepociťovala tíhu svých hříchů tak velice, jako v tomto týdnu,“ říkala. „Můj Bože! Vidím, že jsem zrůda. Divím se, jak mne Bůh chránil. Jsem zlomená, rozervaná, zdrcená. Jsem ve velkých útrapách. Přicházejí okamžiky, kdy si přeji být mrtvá. V jiných momentech jsem zoufalá... Zapřísahajte nebe a zemi za mne, abych byla zachráněna. Za mé hříchy se mi nedostane žádné milosti.“

Ze svých utrpení se vynoří jenom proto, aby se ponořila do dlouhých extází: „Jsem rozdělena do dvou; jedna říká: Vezmi mne rychle, nenechávej mne zde... Ta druhá říká: Jak chceš, prodlužuj můj život, abych více trpěla pro tebe. Po Velikonocích uvidíme, kdo zvítězí. Budu přesto trpět, když udělám okruh okolo lesa, ale nezjevím se. A když se to objeví, je to znamení, že se vydám [na cestu]... Když projdu lesem, uvidím své Všechno.“

Nyní přijímá „neviditelný prsten“ a prohlašuje: „Ale Pán mne bude chránit a nasadí mi prsten. A já odejdu v pokoj; on nepřipustí, abych upadla.“

Mariam bude toto tajemné znamení svazku, které nosí na své pravé ruce, pravidelně líbat a s nadšením pozorovat: „Budou ten prsten opatrovat, můj drahocenný prsten..., on je těžký i lehký...; nikdy jsem nedostala prsten, jsem spokojená, ale nezasloužila jsem si jej.“ Pak dodává: „Ti, kteří říkají: »Pane, dělej, co chceš«, dostanou prsten; je to prsten svazku.“

I když nebylo ještě všechno hotovo, nastěhovaly se sestry do nového Karmelu 21. listopadu 1876, devět měsíců po položení základního kamene. Patriarcha zřídil slavnostně papežskou klauzuru. Na konci mše svaté Mariam řekla: „Duše biskupa Efréma je už vysvobozena z očištění“ a vzpomněla si přitom na svoji předpověď v Mangalore. Nezapomněla nic.

Vší touto přízní, celou zodpovědností (všechno se realizovalo s jejím svolením), poctou, která jí byla prokazována, a vděčností, kterou jí projevovali, byla těžce zkoušena její pokora. Ale Bůh se osobně staral o to, „aby její duši uchovával v nicotnosti“, jak v prostotě říkala.

Její utrpení a její vnitřní těžkosti byly strašné, a zadržovaly ji dokonce někdy od svatého přijímání. Modlila se: „Ó moje Matko, slitování, jsem sama,

opuštěná, osamělá. Nemám už svoji Matku, nemám už Ježíše, nemám už Boha, jsem malá, opuštěná nic, můj Bože, můj Bože, slitování! Ty jsi nekonečně dobrý, doufám v tebe.“

V tomto okamžiku „vycházela ven, aby se trásla“; pak se účastnila nejhrubších prací, umrtvovala se, protože se na okamžik vzdálila od Boha. Potom se vrátila zpátky k Marii a uklidnila se: „Přijď, moje útěcho, přijď, moje radosti, můj pokoj, moje sílo, moje světlo, přijď a osvět mě, abych našla zdroj, u něhož bych mohla uhasit svoji žízeň.“

Během výstavby kláštera v Betlémě uvažovala sestra Marie od Ukřižovaného Ježíše navzdory svému slabému zdraví o druhém kláštře v Nazaretě. Její úmysl byl přijímán chladně. Ale jako vždycky se nedalo malé sestře dlouho vzdorovat! Patriarcha Jeruzaléma – mezitím se jím stal Mons. Braco – se nechal rychle přesvědčit. Bertha z Artigaux zajistila potřebné peníze, a tak se muselo jet do Nazareta,

aby se získal pozemek. Bez odkladu se vydaly na cestu tři řeholnice v jednom voze do Galileje (převorka, jako matka Marie Terezie, Veronika od Dítěte Ježíše a Galilejka).

Cesta byla úspěšná. Našly nádherný pozemek nad Nazaretem, který bylo možno bez problémů koupit. Povzbuzena touto rychlou koupí, pokračovala malá skupina v cestě až do Abellinu, rodiště malé karmelitky, kde Mariam plná radosti a hluboce pohnuta uviděla krajinu svého dětství a nádherný pohled na horu Karmel.

Cestou zpátky řeholnice intuitivně cítily, že nejsou daleko od místa, do něhož tradice umísťuje Emauzy. Mariam byla v extatickém stavu a požadovala vůz opustit. Byly v blízkosti vesnice (Athroun). Vylezla na jeden malý pahorek a její průvodkyně, které ničemu nerozuměly, ji s námahou následovaly... Nakonec objevily zbytky baziliky ze 4. století, které byly v ruinách, a to v místě, kde se Kristus po svém nanebevstoupení zjevil dvě-

ma svým učedníkům. Znovu nabídla velkorysá Bertha z Artigaux, že pozemek koupí. O několik týdnů později, ve čtvrtek 22. srpna, v oktávu Nanebevzetí Panny Marie, se ocitla Mariam ve vnitřním strachu, který se pokoušela „setrást“ tím, že se aktivně starala o muslimské dělníky, kteří byli na staveništi ve slunečním žáru. Vzala kropicí konev, aby jim přinesla vodu k pití. Na klikaté stezce padla nazad. Zlomila si levou ruku. Za velikých bolestí ji dopravili do nemocniční stanice. Věděla, že nadešla její hodina.

Za tři dny se dostala do rány snět, a když ji prohlížel chirurg, bylo už pozdě – amputace už nebyla možná. Dne 26. srpna zvolala Mariam okolo čtvrté hodiny ráno: „Jako laň prahne po svěžích bystřinách, tak prahne duše má, Bože, po tobě“, střídavě s radostí a sténáním, píseň, která se obvykle zpívala arabsky. V 5.30 zemřela, jak vždycky předpovídala, tři roky po svém příchodu do Svaté země, v náručí sestry Marie Terezie Veroniky.

Podle obyvatel Betléma se zjevila na nebi duha, což bylo v této letní době ne-

myslitelné, protože žhavý pouštní vzduch vál už po tři dny.

Jak se vyjádřila již za života, bylo její srdce vyjmuto, aby bylo posláno do milovaného „Karmelu v Pau“, do jejího „mateřského domu“, jak jej jmenovala. Tuto operaci provedl chirurg Dr. Carpini. Pitěvní nález uváděl, že přes srdeční chlopeč procházela čtyři centimetry dlouhá rána. Bylo to znamení jedné staré rány, kterou by nikdy nemohla přežít. Vypadala, jako by byla provedena širokou železnou špicí; obě boční strany rány byly vyschlé. Protokol o tomto zjištění byl podepsán přísežným svědkem a dvěma arménskými mnichy. Bylo zhotoveno také vícero fotografií jako průkazní materiál.

Došlo k prvnímu zázraku. Po odnětí srdce začala z rány v prsou, kterou chirurg právě sešil jehlou, vyvěrat teplá, tektutá, zářivě červená krev. Po celý den tekla krev stejně jasně červená jako v první minutě. Dvě sestry byly neustále zaměstnány, aby ji vysušovaly. Teprve večer, když bylo mrtvé tělo uloženo do rakve, přestala krev téci. Její poslední akt „poslušnos-

ti“ spočíval v tom, aby na modlitbu novicmistryně, sestry Marie od Dítěte Ježíše, si nechala při položení do rakve sepnout ruce, neboť to od její smrti nebylo možné. Její obě ruce totiž byly tak pohyblivé, že se vždy znovu rozložily do kříže, když se pokoušeli je sepnout.

Mimořádné ještě bylo to, že se v mnoha karmelských kláštorech, tisíce kilometrů vzdálených, vyskytla milá růžová vůně! Její srdce bylo konzervováno ve vinném lihu, přivezeno do Říma, do Montpellieru a potom do Pau, kde ho nikdo neviděl, protože bylo ihned zazděno za kamen. Na kameni je nápis: „Zde spočívá srdce sestry Marie od Ukřižovaného Ježíše, zesnulé 26. srpna 1878 v Karmelu v Betlémě. Modlete se za ni.“

Předpověď řádové sestry z Alexandrie a anděla z Jeruzaléma se splnila tak, jak to oznámili. Nikdy už neviděla svého bratra Boulose, který přišel do Nazareta dva měsíce po její smrti.

(Pokračování)

Z Maria heute 11/2017 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

Benedikt XVI. napsal list k pohřbu svého bratra Georga

Emeritní papež Benedikt XVI. sledoval pohřeb svého bratra Georga Ratzinger, zesnulého 1. července 2020, v přímém přenosu z Vatikánu. Na pohřebních obřadech 8. července v řezenském dómu zastupoval emeritního papeže jeho osobní sekretář, arcibiskup Georg Gänswein, který také přednesl pohřební řeč napsanou Benediktem XVI. a adresovanou řezenskému biskupovi. Z ní vyjímáme:

„[...] Jsou především tři rysy mého bratra, jež se projevovaly v mnoha obměnách a jež odrážejí také mé pocity v této chvíli rozloučení.

Předně stále častěji se říká, že můj bratr přijal a vnímal své povolání ke kněžství zároveň také jako hudební povolání. Již v Tittmoningu, v prvních letech svého školního života, se nejen pečlivě poučil o církevní hudbě, ale také učinil sám první kroky k tomu, aby se jí naučil. V Tittmoningu nebo v Aschau zjistil název profese, jakou má kněz, který v katedrále zajišťuje církevní hudbu. Právě tehdy si vštípl jméno *Domkapellmeister*, dómský

sbormistr, v němž jaksí začal spatřovat směr, jímž se jeho život má ubírat. Když pak byl skutečně jmenován sbormistrem řezenského dómu, prožil radost a bolest zároveň, protože naše maminka byla povolána z tohoto světa téměř současně s dómským sbormistrem Schremsem. Pokud by maminka žila, nepřijal by místo v čele sboru *Regensburger Domspatzen*. Tato služba se mu stala radostí, kterou přirozeně musel vykoupit mnohým utrpením. [...]

Chtěl bych také zmínit ještě další rys svého bratra. Na jedné straně se projevovala jeho veselá přátelskost, jeho smysl pro humor a radost z dobrých darů stvoření. Zároveň však byl mužem přímého slova, který otevřeně vyjadřoval své přesvědčení. Prožil více než 20 let v téměř naprosté slepotě, a tedy vyloučen z velké části skutečnosti. Toto velké odepření pro něho bylo vždy obtížné, avšak zároveň je vždycky přijímal a vnitřně překonával.

A konečně, byl vždy Boží mužem. Jakkoli nevystavoval na odív svou zbožnost,

jádrem jeho života byla především střízlivost a poctivost.

Na závěr bych chtěl poděkovat, že mi bylo dopřáno být s ním znovu v těchto posledních dnech jeho života. Nepožádal mne o to, abych za ním přijel. Ale cítil jsem, že přišla chvíle, abych se za ním opět vydal. Jsem hluboce vděčný za toto vnitřní znamení, které mi Pán dal. Když jsem se s ním v pondělí 22. června loučil, věděli jsme, že je to sbohem na tomto světě provždy. Věděli jsme však také, že dobrý Bůh, který nám dal tento vztah na tomto světě, vládne také v onom jiném světě a že nám dopřeje nového vztahu.

Děkuji ti, drahý Georgu, za všechno to, co jsi učinil, co jsi vytrpěl a co jsi mi dal. A děkuji, drahý biskupe Rudolfe, za mimořádné nasazení, s nímž ses zachoval v těchto týdnech, které nebyly snadné pro nikoho z nás dvou.

Srdečně Tvůj Benedikt XVI.“

Podle

www.vaticannews.va/cs.html

Modlitba o rozšíření Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Nejsladší Ježíši, planoucí láskou k lidem! Ty jsi přijal lidskou přirozenost, abys nás vykoupil. Odpusť nám, že jsme Tě ve svém zaslepení tak špatně přijali, když jsi sestoupil na zem.

V Betlémě nebylo pro Tebe již v hostinci místo, potom Tě lidská zloba přinutila k útěku do Egypta, v Nazaretě se Tě lidé stranili, a když jsi hlásal svou božskou nauku, nevěřili Ti nebo falešně tlumočili Tvá božská slova. Zloba a lidská nenávist Tě přibila na kříž ... a dnes Tě obklopuje nenávist lidí, můj Ježíši, rouháním a zlořečením.

Ale vedle svých pronásledovatelů máš také své přátele. Máš svou věrnou Stráž, která je Ti celým srdcem oddána, která Tě bude bránit a nahrazovat všechny křivdy a znevážení bezbožného světa. A protože se množí zločiny a roste počet Tvých nepřátel a pronásledovatelů, rozšiřuj

po celém světě svoji Stráž, rozmnož její členy v tisíce, kteří by Tě celým srdcem milovali a věrně Ti sloužili v každé chvíli svého života. Ať se

na celé zemi, v každé farnosti soustředí pod praporem Tvého Srdce Tvoji věrní členové Stráže, ať Tě milují, chrání před nepřáteli, ať Ti vyna-

hrazují lhostejnost a hříchy lidí. Pomeznej, Pane, své Stráži, posvěcuj ji a zajisti její spásu. Amen.

OBĚTOVÁNÍ HODINY STRÁŽE

Ježíši, můj nejsladší Spasiteli, obětují Ti tuto Hodinu Stráže, v které se spojují s Matkou Boží Bolestnou, (se sv. Josefem, se sv. Františkem z Assisi, se sv. Františkem Saleským, se sv. Marií Magdalénou, se sv. Markétou Marií Alacoque a se sv. Janem Evangelistou). Toužím stejným způsobem Tě milovat, chválit a nade vše svojí láskou těšit Tvé Božské Srdce. Přijmi, Pane, v této intenci mé myšlenky, slova, skutky a mé utrpení a nade vše mé srdce, které se Ti oddává cele a neomezeně, prosíc Tě, abys je strávil ohněm Tvé čisté lásky. Amen.

Matko Srdce Ježíšova, vezmi Čestnou stráž pod svou ochranu!

Nejvyšší soud USA přiznal právo na výhradu svědomí náboženským institucím

Dva verdikty amerického nejvyššího soudu přiznaly právo na výhradu svědomí v kauzách katolických institucí.

První odvolání podala kongregace Malých sester ubohých, sloužící chudým lidem na okraji společnosti, a týkalo se vynětí z povinnosti přispívat na antikoncepci pro své zaměstnance, zavedené Obamovou reformou zdravotnictví (*Affordable Care Act*). Tzv. Obamacare ukládá rovněž náboženským institucím, které neslouží výhradně kultu, povinnost pokrývat v rámci pojištění svých zaměstnanců také náklady na potrat a antikoncepci. Malé sestry ubohých dosáhly již v roce 2014 důležitého vítězství, když je Nejvyšší soud od této povinnosti osvobodil. Nyní nicméně podaly další odvolání, tentokrát proti vládnímu kompromisu, na jehož základě mohou náboženské instituce odmítnout pojistné náklady na antikoncepci prostřednictvím tzv. „opt-out“, dovolujícího zaměstnancům využívat těchto služeb úhradou ze státních prostředků. Podle sester však tento kompromis zakládá komplicitu v poskytová-

ní služeb, které jsou v rozporu s jejich náboženskými principy.

Druhý výrok Nejvyššího soudu Spojených států se týkal svobody konfesních vzdělávacích institucí ve výběru učitelů a vychovatelů na základě vlastních náboženských principů bez ingerencí ze strany státních autorit. V tomto případě nejvyšší federální soudní instance uznala práva kalifornských škol Panny Marie Guadalupe (Our Lady of Guadalupe School) a sv. Jakuba (St. James School).

Jako důležitý krok kupředu v potvrzení náboženské svobody a svobody svědomí v zemi přivítali obě soudní rozhodnutí biskupové Spojených států ve dvou deklaracích, podepsaných biskupem odpovědným za otázky náboženské svobody (Thomas G. Wenski) a jeho protějšky z komisi pro péči o život (Joseph F. Naumann) a katolickou výchovu (Michael C. Barber, SJ).

Ke kauze Malých sester ubohých konstatují, že by se vleklé soudní předešlo, pokud by z povinnosti hradit pojištění na antikoncepci byli vyňati všichni,

kdo uplatňují výhradu svědomí. „Antikoncepce není zdravotní pomoc“ a „vláda nemá právo nutit řeholní řád ke spolupráci na zlu,“ zdůrazňuje rezolutně prohlášení, které dále vyjadřuje naději, že nynější soudní rozhodnutí „definitivně uzavře tento případ vládní diskriminace namířený proti věřícím lidem“.

Ve stejném duchu se biskupové vyjadřují také k verdiktu ve věci katolických škol. „Výchova je základním aspektem poslání Církve, je jedním ze skutků duchovního milosrdenství,“ připomínají v deklaraci. „Školy Our Lady of Guadalupe a St. James mají ústavou uznané právo na výběr personálu, který vykonává tuto službu Církve“ a vláda nemá žádnou autoritu k tomu, aby zasahovala do rozhodnutí, jež jsou v rozporu s touto službou. „Rozhodnutí Nejvyššího soudu správně uznalo tento limit státní autority. Toto rozhodnutí znamená, že Církev může koherentně sloužit svým bližním,“ konstatuje prohlášení amerických biskupů.

Zdroj:

www.vaticannews.va/cs.html, 9. 7. 2020

Pondělí 3. 8. 2020

6:05 Don Jozef Strečanský: Evropský misionář
7:20 Charita Vsetín **7:40** V pohorách po horách (51. díl): Vápeč – Strážovská hornatina **7:50** Oko bez světla se nepotěší **9:10** Příroda kolem nás: Liška Eliška a jelen evropský **9:25** Egypt – Ať je požehnan Tvůj lid v Egyptě **10:00** Na pořadu rodina (4. díl): Nevzdali jsme to **11:05** GOODwillBOY II. (3. díl): Hike **11:30** O Mlsákově (2. díl): Jak nechtěl Mlsálek spinkat **11:40** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Putování Modrou planetou: Egypt **14:00** Chlapi na hoře **14:20** Výpravy do divočiny: Pod hladinou moří **15:25** Věk reformem (6. díl): Tridentský koncil **16:00** Noční univerzita: Doc. Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L. – Eucharistie z biblického hlediska **16:45** Můj chrám: Doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D. bývalý děkan Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **17:05** V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná **17:15** Hlubinami vesmíru s Mgr. Kateřinou Hoňkovou, 2. díl **18:00** Skryté poklady: Christian **18:30** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý **18:35** O Mlsákově (3. díl): Mlsálek a letadlo **18:45** Pouta na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:05** Na pomezí ticha a tmy **19:50** Přejeme si... **20:05** Kristovy stopy v Římě **20:55** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **21:10** Dobrodružství před kamerou (5. díl) **22:10** Jak potkávat svět (53. díl): S Jiřím Stivínem **23:35** Terra Santa News: 29. 7. 2020 **0:00** Kulatý stůl: Mary's Meals **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 4. 8. 2020

6:05 Hlubinami vesmíru s Mgr. Kateřinou Hoňkovou, 2. díl **6:45** Koncert Pavla Helana: Odry 2018 **7:50** Poselství svatých: Johanka z Arku **8:00** Pod lampou **10:05** Muzikanti, hrajte **10:35** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **11:30** O Mlsákově (3. díl): Mlsálek a letadlo **11:40** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** V pohorách po horách (51. díl): Vápeč – Strážovská hornatina **13:30** Sedm výprav Josefa Vágnera (2. díl): Ráj antilop **15:00** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok B a FINÁLE **16:00** Outdoor Films s Miloslavem Doležalem (11. díl): Cesta za snem **17:30** Smírčí kříž **18:00** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **18:25** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý **18:30** O Mlsákově (4. díl): Jak Kundába s Puclíkem přejeli Mlsákově ocásek **18:40** Hermie a neposlušná včela Buzby **19:20** V pohorách po horách (11. díl): Baníkov – Roháče **19:30** Zpravodajské Noeviny: 4. 8. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka se Staňou Domanským **21:10** Patricie Janečková a Josef Špaček v GONGU **22:00** Jako hořičné zrnko (2. díl) **22:50** Má vlast: Prostějov II. **23:35** Zambijský Bambo **0:05** Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 5. 8. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 4. 8. 2020 **6:30** V hře sa bilo, žilo, smialo...: Jánošíkove dni v Terchovej 2019 **7:50** O zaniklé Karviné **8:35** Průplav Božího přání **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:20** Naše Horní Lideč **11:10** GOODwillBOY II. (4. díl): Firemni **11:35** O Mlsákově (4. díl): Jak Kundába s Puclíkem přejeli Mlsákově ocásek **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ

z kaple Telepace [L] **12:50** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **13:35** Sedm výprav Josefa Vágnera (3. díl): Mezi zebkami **15:05** Zachraňme kostely: Kostel svatého Víta v Zahrádce **15:25** O létajícím faráři **15:35** Zpravodajské Noeviny: 4. 8. 2020 **16:00** Na jedné lodi (1. díl) **17:00** Léta letí k andělům: Petr Coufal – vitrážista **17:25** Biblická studna **18:30** O Mlsákově (5. díl): Mlsálek a nafukovací míč **18:40** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý **18:50** Opřu se o florbalovou hůl **19:10** Nebojte se! CSM 2017 **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [P] **21:10** Do varu s Maxem Kašparů (5. díl): Krize vztahů **21:35** Noční univerzita: Mgr. Daniel NÝVLT, Ph.D. – Česká vědecká stanice v Antarktidě (1. část) **22:40** Zřím Řím **23:00** Generální audience papeže Františka **23:20** Věk reformem (6. díl): Tridentský koncil **23:55** Večer chval (80. díl): Dům modlitby, Ostrava **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 6. 8. 2020

6:05 Má vlast: Prostějov II. **6:50** Jako hořičné zrnko (2. díl) **7:40** Kulatý stůl: Mary's Meals **9:10** Dar z Medžugorje **9:35** Na pořadu rodina (5. díl): Děti na zemi i v nebi **10:40** V posteli POD NEBESY IV. (7. díl) **11:30** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý **11:35** O Mlsákově (5. díl): Mlsálek a nafukovací míč **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Poselství svatých: František z Assisi **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů **15:25** Hřiňovský kostelík na Islandu **16:00** Zpravodajské Noeviny: 4. 8. 2020 **16:20** Zachraňme kostely (8. díl): Kostel sv. Barbory v Manětíně **16:45** V pohorách po horách (51. díl): Vápeč – Strážovská hornatina **16:55** Klapka (109. díl): Klapka s Ing. Ľuborem Patschem **18:00** Egypt – Stigmatizovaný křížem **18:30** O Mlsákově (6. díl): Jak Mlsáka bolely zuby **18:40** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý **18:45** Plnou parou do srdce Beskyd **19:25** Večeře u Slováka: 19. neděle v mezidobí [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (76. díl): Se Simou Martausovou **21:25** Putování po evropských kláštřech: Kartuziánský klášter v Grenoble, Švýcarsko **22:00** Pod lampou **0:05** Záliv svatých **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 7. 8. 2020

6:05 Na druhý pohled, 3. díl: Pánu Bohu poručeno **7:35** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **8:05** Kouzlo štipkých varhan **8:20** Noční univerzita: Mgr. Daniel NÝVLT, Ph.D. – Česká vědecká stanice v Antarktidě (1. část) **9:30** Outdoor Films s Miroslavem Náplavou (32. díl): Století Zikmunda **11:00** GOODwillBOY II. (5. díl): Fastroad **11:30** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý

11:35 O Mlsákově (6. díl): Jak Mlsáka bolely zuby **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Vincent Hložník, umělec evropského formátu **13:40** Pouta na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:05** Sedm výprav Josefa Vágnera (5. díl): Tragédie žiraf **15:30** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **16:00** Slovanský Velehrad **16:25** Cvrlikání (75. díl): Huménečko **17:30** Jihomoravské město Dubňany **18:00** Zámek Židlochovice – zahrada času **18:30** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý **18:35** O Mlsákově (7. díl): Jak Mlsálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda [P] **18:45** Biblická studna **19:50** Přejeme si... **20:05** Benefiční koncert s překvapením pro Nadační fond Betlém nenarozeným **21:45** V pohorách po horách (51. díl): Vápeč – Strážovská hornatina **22:00** Klapka s Davidem Surým **23:05** Přijďte večer k nám ...: z hotelu Ošanka v Praze **0:40** Ukrajina: Skutky apoštolů: O 2000 let později **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 8. 8. 2020

6:05 Nevybroušené diamanty **6:35** CampFest 2018 **7:25** Pro víta mundi: Eva Hudečková **8:10** Na větrné hůrce **8:30** Cirkus Noeland (8. díl): Roberto, Kekulín a lev Hřiva **8:55** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý **9:00** Hermie a neposlušná včela Buzby **9:40** Příroda kolem nás: Liška Eliška a jelen evropský **9:55** Církev za oponou: Křesťanské hodnoty **10:10** Víra do kapsy: Nalítkoval Bůh můj život? **10:25** GOODwillBOY II. (6. díl): Theatre **10:50** V posteli POD NEBESY IV. (8. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [P] **12:10** Pod lampou **14:15** Sedm dní na hoře TÁBOR **15:00** Polabský lužní les **15:15** Hlubinami vesmíru s Mgr. Kateřinou Hoňkovou, 2. díl **16:00** V dobrém sa rozejdem: Rožnovské slavnosti 2019 **17:25** Vlci v Lužici **18:00** Věk reformem (7. díl): Ovoce Tridentu [P] **18:35** Sedmihlásky (27. díl): Chodniček bělavý **18:40** Cvrlikání (66. díl): Vadim & Co. **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (12. díl) [P] **21:10** Ignác z Loyoly **23:25** Jen krok ať udělám: Bl. kardinál John Henry Newman **0:00** V pohorách po horách (52. díl): Vozka – Hrubý Jeseník **0:15** Na pořadu rodina (9. díl): Cesta ke zralosti **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 9. 8. 2020

6:05 Na druhý pohled: 4. díl: Odpuštění **7:35** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **7:50** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (150. díl): Táhle za kopcem je Sarajevo **9:15** Velehradská zastavení: Díl 2. – Cyrilometodějská tradice v Olomouci **9:25** Večeře u Slováka: 19. neděle v mezidobí **9:55** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:05** Muzikanti, hrajte **13:40** Dobrodružství před kamerou (12. díl) **14:50** Jak potkávat svět (64. díl): S Jaroslavem Wykrentem **16:20** Jako hořičné zrnko (3. díl) **17:10** Továrna mezi vodami **17:55** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem furtůšek **18:00** Cirkus Noeland (9. díl): Roberto, Kekulín a karneval **18:30** Hermie a Stanley na táboře **19:05** Svatá Kateřina Sienská **19:35** Příroda kolem nás: Příběh o záchraně srnečka a Ranská jezírka **19:50** Přejeme si... **20:05** Becket **22:40** Má vlast: Konopiště **23:30** Dítě 31 **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 3. 8. o 16:05 hod.: V škole Ducha (Marián Gavenda: Svet v opozícii voči Bohu)

Záznam prednášky nakrútenej na duchovno-ozdravnom pobyte v kúpeľoch Nimnica.

Utorok 4. 8. o 17:30 hod.:

Doma je doma („Nevytesňujeme“ smrť)

Prečo sa bojíme smrti? Ako sa dá vysporiadať s momentom odchádzania nášho blízkeho? Dá sa naň vôbec pripraviť? V tejto relácii budeme hľadať odpovede so psychologičkou Máriou Hatočkovou a MUDr. Janou Bobokovou. Zapálime tiež sviečku za nenarodené deti s Luciou Mihokovou z o. z. Fórum života. Moderuje Helena Ľos Ivoríková.

Streda 5. 8. o 20:30 hod.: Katolicizmus / Nevýslovné tajomstvo Boha (dokument)

Róbert Barron, biskup z Los Angeles, odkrýva hĺbku katolíckej viery, jej krásu, históriu, bohatstvo, dobrotu a pravdivosť. Navštevuje 50 lokácií v 15 krajinách a poukazuje na duchovné a umelecké poklady, ktoré katolicizmus ukrýva.

Štvrtok 6. 8. o 19:05 hod.:

Litánie k Najsvätejšiemu menu Ježiš

Záznam modlitby z katedrály sv. Martina v Spišskej kapitule.

Piatok 7. 8. o 20:30 hod.:

Svätá Terézia z Ávily – svätica priateľstva (dokument)

Príbeh svätej Terézie od Ježiša, známej ako Terézia z Ávily, nám otvorí cestu k hlbavému rozjímaniu a zároveň ukáže príklad aktívneho života zasväteného reforme Karmelitánskej rehole.

Sobota 8. 8. o 10:00 hod.:

Svätá omša zo Zákamenného

Priamy prenos svätej omše v pamätný deň Božieho sluhu biskupa Jána Vojaššáka z príležitosti výročia jeho smrti.

Nedeľa 9. 8. o 16:40 hod.: Apoštol (film)

Akim, mladý moslim predurčený stať sa imámom, prechádza krízou náboženskej identity, keď pocíti dotyk Kristovej lásky. Film bol natočený podľa skutočnej udalosti.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

1. – 8. SRPNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 2. 8.		PO 3. 8.		ÚT 4. 8.		ST 5. 8.		ČT 6. 8.		PÁ 7. 8.		SO 8. 8.	
Antifona	919	1029	934	1045	1722	1941	964	1077	1452	1634	996	1113	1722	1941
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	786	884	784	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	920	1029	935	1045	1723	1941	964	1078	1452	1635	997	1114	1723	1941
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	1453	1636	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	1724	1942	969	1083	1454	1636	1001	1118	1724	1942
Antifona k Zach. kantiku	708	799	939	1050	1724	1943	1448	1630	1454	1636	1002	1119	1724	1943
Prosby	924	1034	939	1050	1724	1943	969	1084	1454	1636	1002	1119	1724	1943
Závěrečná modlitba	708	799	939	1050	1448	1629	1448	1630	1455	1637	1461	1643	1462	1645
Modlitba během dne:														
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	1455	1638	1003	1120	1018	1137
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	1456	1638	1004	1121	1019	1138
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	1456	1638	1006	1124	1021	1141
Závěrečná modlitba	708	799	943	1054	957	1071	973	1088	1455	1637	1006	1124	1022	1141
Nešpory:														
SO 1. 8.														
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	1727	1946	975	1090	1457	1639	1008	1125
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	1457	1640	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	1457	1640	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	1730	1949	979	1094	1459	1642	1011	1129
Ant. ke kant. P. M.	708	798	708	799	948	1060	1731	1950	1448	1630	1459	1642	1011	1129
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	1731	1950	979	1095	1459	1642	1011	1129
Záv. modlitba	708	799	708	799	948	1061	1448	1629	1448	1630	1455	1637	1461	1643
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 2. 8. – 18. neděle v mezidobí

1. čt.: Iz 55,1-3
 Ž 145(144),8-9.15-16.17-18
 Odp.: srov. 16 (*Otvíráš svou ruku a sytíš nás, Hospodine!*)
 2. čt.: Řím 8,35.37-39
 Ev.: Mt 14,13-21

Pondělí 3. 8. – ferie

1. čt.: Jer 28,1-17
 Ž 119(118),29.43.79.80.95.102
 Odp.: 68b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům.*)
 Ev.: Mt 14,22-36

Úterý 4. 8. – památka sv. Jana Marie Vianneye

1. čt.: Jer 30,1-2.12-15.18-22
 Ž 102(101),16-18.19-21.29+22-23
 Odp.: 17 (*Hospodin znovu zbuduje Sión a objeví se ve své slávě.*)
 Ev.: Mt 15,1-2.10-14

Středa 5. 8. – nezávazná památka Posvěcení římské baziliky Panny Marie

1. čt.: Jer 31,1-7
 Jer 31,10.11-12ab.13
 Odp.: srov. 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)
 Ev.: Mt 15,21-28

Čtvrtek 6. 8. – svátek Proměnění Páně

1. čt.: Dan 7,9-10.13-14
 nebo 2 Petr 1,16-19
 Ž 97(96),1-2.5-6.9
 Odp.: 1a.9a (*Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.*)
 Ev.: Mt 17,1-9

Pátek 7. 8. – nezávazná památka sv. Sixta II. nebo sv. Kajetána

1. čt.: Nah 2,1.3; 3,1-3.6-7
 Dt 32,35cd-36ab.39abcd.41
 Odp.: 39c (*Já usmrcuji a já oživuji.*)
 Ev.: Mt 16,24-28

Sobota 8. 8. – památka sv. Dominika

1. čt.: Hab 1,12-2,4
 Ž 9(9A),8-9.10-11.12-13
 Odp.: 11b (*Neopouštíš, Hospodine, ty, kteří tě hledají.*)
 Ev.: Mt 17,14-20

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

MOC JEŽÍŠOVA JMÉNA

Tato drobná brožurka ukazuje, jak mocně působí v životě člověka Ten, jenž je Syn Boží a jehož jméno je Ježíš. V závěru brožurky je litanie k Nejsvětějšímu jménu Ježíš.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 20 stran, 35 Kč

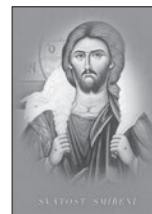

Církevní příkázání • Sedm hlavních hříchů • Sedm křesťanských ctností • Hříchy proti Duchu Svatému • Hřích do nebe volající • Cizí hříchy: Hříchy, kdy spolupracujeme na hříších dalších lidí.
Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 12 stran, 25 Kč

SVÁTOST SMÍŘENÍ

Stručný průvodce svátostí smíření, obsahující to nejnuttnější, co je k řádné svatě zpovědi zapotřebí.

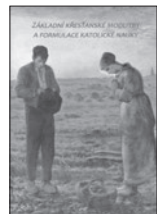
Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 12 stran, 25 Kč

KŘESŤANSKÉ MODLITBY

Brožurka obsahuje české texty těchto modliteb: Přijď, Duchu Svatý • Přijď, Tvůrce (Veni Creator) • Anděl Páně • Raduj se, Královno nebeská • Maria, pomoz, přišel čas • Memorare (modlitba sv. Bernarda z Clairvaux) • Zásvětná modlitba k Panně Marii (Maria, Matko má a Královno) • Svatý Josefe, při nás stůj • Svatý Michaeli, archanděli • Obnova křestního slibu • Modlitba před jídlem • Modlitba po jídle • Úkon víry, naděje a lásky • Odevzdání se službě Bohu • Modlitba po sv. přijímání - Duše Kristova, posvěť mě (Anima Christi) • Duchovní sv. přijímání.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 12 stran, 25 Kč

ZÁKLADNÍ KŘESŤANSKÉ MODLITBY A FORMULACE KATOLICKÉ NAUKY

Obsah kapesní knižičky: Znamení kříže • Otče náš • Sláva Otcí i Synu i Duchu Svatému • Zdravas, Maria • Apoštolské vyznání víry • Zdravas Královno • Pod ochranu tvou • Ranní a večerní modlitba • Úkon litosti • Modlitba za zemřelé (Odpočinutí věčné) • Andělé Boží, strážce můj • Základní pravdy víry • Božské a kardinální ctnosti • Poslední věci člověka • Desatero Božích příkázání • Dvoji příkázání lásky •

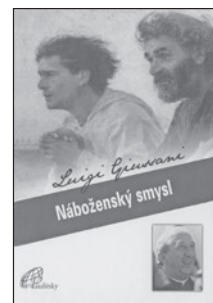
POZNÁVÁME SVOJI VÍRU

NÁBOŽENSKÝ SMYSL

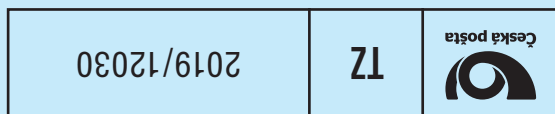
Luigi Giussani • Z italštiny přeložil Vítězslav Pavlík

Italský kněz a pedagog s erudicí vzdělance a s metodikou zkušeného učitele předkládá moderní apologii křesťanské víry v tom pravém významu slova. Jsme vybízeni k novému pohledu, k potvrzení tajemství jakožto skutečnosti existující mimo naše poznávací schopnosti. *Náboženský smysl* je první svazek trilogie *Cesta*, v níž autor vede čtenáře k objevu pocitu prvotní závislosti, jehož velikost a působivost je očividná pro člověka v dnešní době. V poslední kapitole knihy pak uvádí hypotézu zjevení, podle níž se neznámé Tajemství ujímá iniciativy a dává se poznat člověku. Křesťanství má s náboženským smyslem co do činění právě proto, že se nabízí jako nepředvídaná, ale plně rozumná odpověď na touhu člověka po životě, ve kterém objevuje a miluje své určení.

Paulínky • Váz., 120x170 mm, 280 stran, 299 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r. o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází z církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@matticecm.cz; <http://svetlo.matticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@matticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@matticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.matticecm.cz; inzerce: redakce@matticecm.cz. Registrací značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejnění příspěvků nevraclím.